

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 438

гр. София, 13.02.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Виктор Б. Чаушев

Членове: Даниела Талева
Стойчо Попов

като разгледа докладваното от Виктор Б. Чаушев Въззивно частно наказателно дело № 20231100600768 по описа за 2023 година

В Софийски градски съд е депозирана въззивна частна жалба от служебния защитник на подсъдимия В. П. С. срещу определение ,от 23.01.2023г., по НОХД 14773/2022г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 129 състав, с което е оставено без уважение искане на защитата за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на Софийска районна прокуратура за отстраняване на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В жалбата на служебния защитник се излагат доводите, наведени и пред първоинстанционния съд, съдържащи твърдения за това , че в обвинителния акт, а и в постановлението на прокурор от ДП, с което С. е бил привлечен, като обвиняем, липсва посочване на конкретния вид на телесната повреда, причинена на пострадалото лице, която липса създавала и противоречие между словесната и цифрова квалификация на деянието по поддържаното обвинение. Претендира се и липса на описание в обвинителния акт на твърденията от прокурора „хулигански подбуди“ за осъществяване на деянието. Служебният защитник моли атакуваното определение да бъде отменено и делото да бъде върнато на Софийска районна прокуратура за отстраняване на сочените нарушения.

Жалбата на служебния защитник е подадена от легитимирана страна в

процеса и в законоустановения срок, поради което е допустима, но разгледана по същество, въззивния съд намира, че същата е неоснователна.

Съдебното производство е образувано по внесен от Софийска районна прокуратура обвинителен акт срещу В. П. С. за престъпление по чл.131,ал.2,т.4;вр.ал.1,т.12;вр.чл.130,ал.2 НК, като се поддържа обвинение срещу С. за това,че: „На 18.02.2021г.,около 11,00ч., в гр.София, в сградата на АГППМП „А.М.“ООД, причинил на Б.П.Н. следното телесно увреждане-„обширен и силно болезнен при палпация подкожен хематом с характерно кръвонасядане с по-бледа централна част на дясното бедро“, което е реализирало медикобиологичния признак „Болка и страдание“, като телесната повреда е причинена на медицински специалист-рехабилитатор, при изпълнение на службата му и деянието е извършено по хулигански подбуди-осъществено на обществено място,без да е бил провокиран или предизвикан от Н., без лични мотиви, при демонстрация на безнаказаност и пренебрежение на установените от закона правила, които закрилят добрите нрави, без да зачита личната неприкосновеност и достойнство“. По начин, идентичен с горепосочено е било формулирано/словесно и цифрово/ от прокурора обвинението срещу С. и в постановление на СРП, от 08.07.2022г., с което В. С. е бил привлечен в качеството на обвиняем.

Настоящият въззивен съдебен състав приема, че в обвинителния акт – в неговата обстоятелствена и диспозитивна част,както и в постановлението на СРП, от 08.07.2022г., конкретно, подробно и изчерпателно са посочени всички фактически обстоятелства, които прокурора твърди да са съставомерни по конкретно посочените от него правни норми от Особената част на НК. В посочените процесуални документи, издадени от прокурора са налице конкретни твърдения за времето /датата/, за мястото,за начина на извършване на инкриминираното деяние, за участието на С. в неговото осъществяване и за причинените на Н. конкретни физически увреждания и техните медикобиологични признаци, а така също и за приложимите, според прокурора конкретни законови разпоредби. Така изразената от прокурора позиция, относно всички съставомерни признаци на деянието, е ясна и непротиворечива и позволява на подсъдимия С. и на неговия служебен защитник да разберат всички необходими фактически и правни характеристики на обвинението и да изградят адекватна защита срещу него.

Отправената от защитата критика е за липса на изрично твърдение от страна на прокурора в словесната квалификация на деянието, че телесната повреда, предмет на делото е „лека“. Този пропуск на прокурора, който действително е допуснат, не води до неяснота в неговата позиция относно това обстоятелство и не поражда противоречие с цифровата квалификация на това деяние, тъй като в постановлението за привличане на обвиняемия и в диспозитива на обвинителния акт, детайлно и конкретно са посочени физическите параметри на телесната увреда и медикобиологичните признаци, които те реализират, според мнението на прокурора. Наред с това, очакваното от защитата изрично твърдение на прокурора, че телесната повреда, описана със същите физически и медикобиологични характеристики, както и в диспозитива на ОА, е „лека“, е било направено от него в обстоятелствената част на обвинителния акт/стр.2/. Не се открива противоречие между словесна и цифрова квалификация на деянието относно вида на телесната повреда, тъй като словесно прокурора е посочил характера ѝ - „болка и страдание“, и коректно я е отразил цифрово-чл.130,ал.2 НК. Поради това липсата на изписване на думата „лека“ в словесната квалификация на деянието, дадена от прокурора, не пречи на С. и неговия защитник да разберат вида на телесната повреда, в чието причиняване подсъдимия е обвинен.

Неоснователни са претенциите на защитата и по отношение твърдяната липса на описание от страна на прокуратурата на „хулиганските подбуди“, които актосъставителя е приел като причина за осъществяване на инкриминираното деяние. В обвинителния акт, поставил началото на съдебното производство прокурорът е изложил ясно и дори подробно своите фактически и правни съображения, поради които приема, че деянието е осъществено именно по „хулигански подбуди“. Така прокурорът конкретно е описал фактическите обстоятелства, при които приема да е било осъществено деянието, като е посочил мястото, което е определил за обществено и публично, времето/около 11,00ч./, което приел да е в светлата част на денонощието, описал действия на подсъдимия спрямо свидетелката/дърпане за косата и скубане/, които според прокурора не са в причинна връзка с претендираната конкретна телесна повреда, посочил е и възможността за възприемане на деянието от неограничен кръг от лица, като направил и твърдения за липса на предизвикателно или провокативно поведение на свидетелката спрямо подсъдимия преди деянието. Обстоятелствата дали тези

твърдени от прокурора действия са били осъществени, дали те са били осъществени от подсъдимия и дали са били осъществени по начина, описан в обвинителния акт, представляват въпроси по съществото на делото , по които въпроси първоинстанционния съд дължи отговор в своя заключителен съдебен акт.

Съобразявайки горните обстоятелства и доколкото самостоятелно не съзира допуснати други процесуални нарушения в досъдебната фаза на наказателния процес, които да са ограничили правата на подсъдимия или на неговия защитник, настоящият въззивен съдебен състав намира, че атакуваното определение на СРС е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

Поради горните съображения и на основание чл.341,ал.2;вр.чл.249,ал.3 НПК и чл.345,ал.1 НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение ,от 23.01.2023г., по НОХД 14773/2022г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 129 състав, с което е било оставено без уважение искане на служебния защитник на подсъдимия за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на Софийска районна прокуратура за отстраняване на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____